

ODA'dan

28 TEMMUZ'DA MÜHENDİSLER MİMARLAR ALANLARDAYDI

TMMOB tarafından mühendis ve mimarların işsiz kalmalarına, yoksulluk sınırında bir yaşama mahkum edilmelerine, işsizliğe yoksulluğa ve her türlü yolsuzluğa, sahte ve yasakçı sendika yasasına, IMF ve Dünya Bankası dayatmalarına demokratik hak gasplarına karşı “Demokratik Türkiye-İnsanca Yaşam” eylem programı kapsamında 27 Temmuz 2001 akşamı Ankara Güvenpark'ta bir oturma eylemi ve 28 Temmuz 2001'de Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda bir miting gerçekleştirildi.

27 Temmuz akşamı yapılan oturma eylemine TMMOB ve Oda Yönetim Kurulu üyeleri katıldı. Ayrıca eyleme demokratik kitle örgütü ve sendikaların temsilcilerinin yanında Oda çalışanları ve üyelerimiz de destek verdi.

28 Temmuz'da gerçekleştirilen TMMOB “Demokratik Türkiye - İnsanca Yaşam” Mitingi'nde Türkiye'nin dört bir yanından gelen beşbine yakın mühendis ve mimar taleplerini dile getirmek için bir araya geldi. Mitinge Odamız üyesi mühendislerin yoğun katılımı mitingin coşkusunu daha da artırdı.

“Ülkemize, mesleğimize, onurumuza sahip çıkıyoruz” bilinciyle sıcak demeden, tatil demeden Ankara'ya gelen mühendis ve mimarlar ülkenin bir yangın yerine çevrildiği bu günlerde bu gidişe sessiz kalmayacaklarını gösterdiler. Mitingde hep bir ağızdan atılan sloganlarla ülkede yaşanan bu olumsuzluklar ortadan kalkıncaya kadar “Demokratik Türkiye - İnsanca Yaşam” mücadelesinin devam edeceği dile getirildi.

Mitingi destekleyen demokratik kitle örgütü ve sendikalardan DİSK, KESK ve Eczacılar Odası'nın başkanlarının yaptığı kısa konuşmalardan sonra TMMOB Başkanı Kaya Güvenç içinde yaşadığımız ülkenin durumunu ve bu durumdan çıkış yollarını dile getiren bir konuşma yaptı. Miting müzik eşliğinde coşkuyla çekilen halaylarla sona erdi.

28 Temmuz'da yapılan TMMOB “Demokratik Türkiye - İnsanca Yaşam” Mitingi'nde TMMOB Başkanı Kaya GÜVENÇ tarafından yapılan konuşmayı aynen yayınlıyoruz.

Siyasi partilerin, işçi sendikalarının, kamu çalışanları sendikalarının, demokratik kitle örgütlerinin sevgili başkanları, sevgili temsilcileri, sevgili basın emekçileri, sevgili mühendis ve mimarlar, sevgili öğrenciler, Eti Holding İzmir Basma Fabrikasında direnişlerini sürdüren işçilerin sevgili temsilcileri,

Sevgili arkadaşlarım,

Demokratik Türkiye - İnsanca Yaşam Mitingimize hoş geldiniz.

Birileri sırça köşklerinde sosyal patlama olur mu olmaz mı tartışması yapmaya devam etsinler. Bugün, bu alanda, eğitilmiş insan gücünün önemli bir unsuru olan biz mühendisler ve mimarlar, patlama noktasına geldiğimiz için, insanca bir yaşam istediğimiz için, bir kez daha bu gidişe dur demek için toplandık.

Sıcak demedik, tatil demedik, yurdun dört bir yanından, ülkemize, mesleğimize, onurumuza sahip çıkmak için bir araya geldik.

Sevgili arkadaşlarım,

Yıllardan beri sürdürülen ama özellikle de son 20 yılda, yani 24 Ocak kararlarından bu yana, yani 12 Eylül'den bu yana uygulanan politikalar irili ufaklı onlarca krize neden oldu. Bu krizlerden, diğer çalışanlar gibi mühendisler ve mimarlar da paylarına düşeni aldılar.

Kasım krizinden bu yana 30 bin ücretli MM işini kaybetti. Serbest çalışan meslektaşlarımızın ise 25 bini şu anda işsiz. Bu arkadaşlarımız, krizden önce de işsiz olan mühendislerin ve mimarların kervanına katıldılar. Tıpkı aynı dönemde işini yitiren toplam 1.200.000 işçi gibi.

İşli olan meslektaşlarımızın ücret düzeyleri ise yoksulluk sınırının altında. Ve bu ücretler her geçen gün daha da azalıyor. Son on yılda gerçek ücretlerimiz yarı yarıya azaldı. 1991'de, kamuda çalışan ve yirmi yıllık deneyimi olan bir meslektaşımızın ücreti ancak dört kişilik bir ailenin asgari geçim standardını yakalayabiliyordu. Bugün ise aldığımız ücret asgari geçim standardının ancak yarısını karşılıyor.

1967'de aldığımız ücretlerin satın alma gücünü korumak için, şimdi aldığımız ücretin dokuz - on katı ücret almamız gerekiyor.

Kamuda çalışan arkadaşlarımızın ekonomik durumlarını düzelterek, kurumlar arasındaki ücret dengesizliklerini gidereceğine söz vermesine rağmen, bu konularda yetki almasına rağmen hükümet hiçbir şey yapmadı, yapmıyor. Son yetki yasasını da bu kez kararnameye aktardı. Çünkü, hükümetin çalışanların durumlarını düzeltmek gibi bir önceliği bulunmuyor.

Bizler, ülkemizin kalkınmasında ve halkımızın refah düzeyinin yükselmesinde baş rolü oynayan mesleklerin arasında yer alıyoruz. Bizler, insanların içinde yaşadıkları fiziki mekanları, kullandıkları ve tükettikleri ürünleri ve hizmetleri planlayan, tasarlayan, üreten ve işleten bir mesleğin mensuplarıyız. Bizler, insanların daha güzel bir dünyada yaşaması için bilimi ve teknolojiyi kullanan bir mesleğin mensuplarıyız.

Ama siyasi iktidarların bize uygun bulduğu ekonomik ve mesleki konum, ne eğitimimizle, ne üstlendiğimiz sorumluluklarla uyum içinde değildir.

Sevgili arkadaşlarım,

Bu olumsuzlukların temel nedeni IMF'nin, DB'nin, AB'nin, G7'lerin, DTÖ'nün dayattığı ekonomik politikalarıdır.

Çünkü bu politikaların amacı, ne ülkemizin kalkınması, ne halkımızın refahının artması ne gelir dağılımının düzeltilmesi ne de barış içinde yaşanmasıdır. Tam tersine; bu politikaların amacı, üretimi çöktürmektir, ülke ekonomisini uluslararası para sermayesine ve ona eklenmiş yerli sermayeye bütünüyle teslim etmektir.

Çünkü bu politikalar ulusal bilim – teknoloji – sanayileşme politikaları temelinde üretmeyi ve sanayileşmeyi öngörmüyor; kaynaklarımızın halkın yararına değerlendirilmesini öngörmüyor, yerleşim alanlarının sağlıklı ve kültürel bir ortamda yaşama hakkının gerçekleştirilmesi olarak belirlenmesini öngörmüyor.

Çünkü bu politikalar, uluslar arası sermayenin çıkarlarını ön planda tutuyor, sermayeden vergi yerine borç almayı yeğliyor, borcu ve borç faizlerini yeniden borç alarak kapatmaya götürüyor. Sosyal devleti yok ederek, her şeyi özelleştirip yok pahasına sermayeye aktararak, sermayenin denetimsiz hareketini sağlayarak ülkemizin sömürgeleşme sürecini tamamlayacak yeni yasal düzenlemeler getiriyor. Hepimizi dehşete düşürecek bir pervasızlıkla, tartışmadan, tartıştırmadan, IMF merkezinden gelen buyruklara göre hareket etmeyi dayatıyor. Siyasi iktidar uluslar arası sermaye kuruluşlarının neredeyse irtibat bürosu gibi hareket ediyor. İzlediklerimiz bizleri hayrete düşürüyor, utandırıyor. Onurumuzu kırıyor.

Yirmi yıldan beri yapılanlar ülkemizin yeni dünya düzenine ve küreselleşmeye siyasi ve ekonomik entegrasyonunu sağlamak adınadır. Yani ulusal mal, hizmet ve finans piyasalarının serbestleştirilmesi ve uluslar arası sermaye akımlarının önündeki tüm yasal ve yönetsel düzenlemelerin kaldırılarak, ulusal üretim ve emek piyasalarının kuralsızlaştırılması. Bir tarafta ucuz işgücü, bir tarafta uluslar arası sermayenin denetimsiz hareketi: işte bu politikaların ülkemize armağanı budur. Bir diğer armağanı da üst üste yaşanan krizlerdir.

Bu armağan krizin faturasını bu krizden yararlananlara değil de, bu krizin altında ezilenlere çıkarıyor. Borç faizlerini ise işçilere - kamu çalışanlarına yoksulluk ücretleriyle, özelleştirmelerle, kamuya ait arazilerin satışıyla, ülkemizi uluslar arası sermayeye tam teslim ederek kapatmaya çalışıyor.

Ve bütün bunların bir uzantısı olarak da, sonucu olarak da, aynı politikalar demokrasinin evrensel değerlerini ve normlarını dışlıyor, insan haklarını yok sayıyor. İnsan Hakları Komisyonu Başkanlığını yapmış bir milletvekilinin işkence raporu nedeniyle soruşturmaya uğraması görülmemiş bir olaydır. Bu politikalar sendika yasası adı altında sahte sendikayı, ESK adı altında hükümetin ağırlıkta olduğu bir danışma kurulunu yasallaştırıyor. Altına imza attığımız uluslar arası sözleşmelere rağmen, demokrasinin temel ilkelerine aykırı olarak toplu iş sözleşmesi ve grev hakkı olmayan yasalar çıkarıyor. Örgütlenme hakkını kısıtlıyor, mevcut durumdan geri çekmek istiyor.

Bu politikalar yaşam hakkını yok edecek F-tipi uygulamalarını dayatıyor. Barış ortamını kalıcı hale getirmekten kaçınıyor, OHAL'i kaldırmıyor. 10 yılı aşkın bir sürede meydana gelen yaraları sarmıyor, temel hakları yok sayıyor.

Bu gidişe dur demek isteyenlere, emekçi sınıflara ve onların örgütlerine baskılar uyguluyor. Bu gidişe dur diyerek, bu politikalar alternatifsiz değildir diyerek mücadele eden işçilere, kamu çalışanlarına, köylülere, kent yoksullarına ve meslek mensuplarına hak arama alanlarını bile yasaklıyor.

Sevgili arkadaşlarım,

Yatırımsız bir ülkede, üretimsiz bir ülkede MM olmak zor.

İşte, mesleğimizi uygulayarak bilimi ve tekniği halkımızın hizmetine sunmak ve emeğimizin karşılığında insanca bir yaşam düzeyine kavuşmak isteyen bizlere karşı, halkımıza karşı sağır siyasi iktidar bakın nelerle uğraşiyor:

Ulusal bilim - teknoloji - sanayileşme politikalarını belirlemekten bütünüyle vazgeçtiler. Yatırımları durdurdular. Sanayinin temel rekabet gücünü ucuz işgücüne çevirdiler. Uluslar arası işbölümüne boyun eğerek, ülkemizi taşeronlaştırdılar. Araştırma geliştirmenin adını bile unuttular. Şimdi çevre kirletici, geri teknoloji, düşük katma değerli tesisler kursunlar diye yabancı sermayeden medet umuyorlar. Endüstri Bölgeleri yasa taslakları hazırlayarak, bu yabancı sermayeyi her türlü yasal düzenlemeden muaf tutmak istiyorlar.

Tarımı, hayvancılığı ve ormancılığı da aynı politikalara teslim ediyorlar. Bütün ülkeler tarıma destek vermeyi sürdürürken, 2000-2002 İstikrar Programı'nın öngördüğü, 3 yıllık süre sonunda tarımı destekleme araçlarını tasfiye etme ve tarım ürünleri ithalatında koruma oranlarını düşürmeye yönelik yaklaşımlarla, tarımsal girdileri, kredi olanaklarını yok ediyorlar, tarımı bitiriyorlar. Uluslar arası sermayenin isteğine uygun olarak tarım ürünleri ithal eden bir Türkiye yaratıyorlar. Kıt ve değerli bir kaynak olan toprağı özel mülkiyetin sınırsız kullanımına açarak yok ediyorlar. Tarım alanlarının tarım amaçları dışında kullanılmasını önlemek bir yana, neredeyse özendiriyorlar. Krizi fırsat olarak değerlendirip, Şeker Yasasıyla, Tütün Yasasıyla hem tarımı hem tarıma dayalı sanayiye yok ediyorlar. Bu sürecin tersine çevrilmesinde önemli bir bölgesel araç olan, zorunlu göç kapsamında boşaltılan köylere geri dönüşü engelliyorlar. Kestane ve kızılgağaç alanlarını orman alanı olmaktan çıkararak ve Hazine Arazilerinin satışını öngörerek, ormanlarımızın yağmalanmasına davetiye çıkarıyorlar. Serbest Bölge düzenlemeleriyle tarım alanı demeden, orman demeden satmaya çalışıyorlar.

Tasarruf hakkı topluma ait olan doğal kaynakları uluslar arası yabancı sermayeye peşkeş çekiyorlar. Çok yönlü mücadele ve etki sonunda özelleştirme kapsamı dışına çıkartmak zorunda kaldıkları Bor madenlerine ilgilerini azaltmıyorlar, kim bilir gece yarısı kararnemelerle bu kaynakları da temsil ettikleri çevrelere kazandırmanın yolunu arıyorlar. Doğalgaz piyasası yasasıyla, Petrol yasasıyla bu alanda kamuya ait bütün yetkileri ortadan kaldırıyorlar, yetkileri uluslar arası tekellere devrediyorlar. Yargı kararlarına rağmen, yöre halkının kesin reddine rağmen, çevre açısından riskler taşıdığı belli olan Bergama altın işletmesini yabancı bir tekelin çıkarları doğrultusunda işletmek için oyunlar oynuyorlar.

Bergama'da olduğu gibi, başka hiçbir alanda da sağlıklı bir çevrede yaşama hakkını tanımıyorlar. Endüstri Bölgeleri düzenlemeleriyle çevre kurallarını hiçe saymaya çalışıyorlar. Onlar, sağlıklı bir çevrede yaşam hakkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin bir parçası olduğunu anlamıyorlar.

Yeni liberal politikaların bir gereği olarak, enerjinin üretim ve dağıtımını kamusal bir hizmet yerine bir ticari alan olarak görüyorlar. Çıkardıkları Elektrik Piyasası Yasası ile, sektörü bütünüyle kamu denetiminin dışına çıkarmak istiyorlar. Bu sektörde uluslar arası kuruluşların iştahını kabartan büyük rantlara geçit vermek için, tahkim yasalarını çıkarıyorlar. Özelleştirmelerle sermayeye büyük kaynaklar aktarıyorlar.

Kentlerimizi ulusal, bölgesel planlamalarla bilime ve tekniğe dayalı, kültürel varlıklarımızı koruyacak bir anlayışla kurmak ve geliştirmek yerine, arsa rantlarının yok edici hareketlerine terk ediyorlar. İmar aflarının, kaçak yapılaşmanın nelere mal olduğunu hiçbir zaman görmek istemediler, görmek istemiyorlar. Hazine Arazilerinin satışını düzenleyen yasayla yeni bir

örtülü af getiriyorlar. Öte yandan da, bir kamu hizmetini daha özelleştirecek, denetimsizliği kurumsallaştıracak olan Yapı Denetimi Yasasını çıkarıyorlar. TMMOB'yi siyasi hasım görerek yetkilerine müdahale ediyorlar.

Ülkemizin olanaklarını bir tarafa bırakarak, bireysel taşımacılığı özendirerek, yeni köprüler yapmaya hazırlanıyorlar.

Eğitimin amacının bilimsel düşünme yetisine sahip, sorgulayıcı, araştırmacı, yaratıcı, özgürce düşünüp karar verebilme bilincine erişmiş ve toplumsal sorumluluk taşıyan bireyler yetiştirmek olduğunu hiçbir zaman kabul etmediler. Bu nedenle de ülkesine ve toplumuna yabancı, insani ve toplumsal değerlerden uzak, bireyci ve teslimiyetçi bir insan tipini yaratmaya çalışıyorlar. İnsan kaynakları planlaması anlayışından uzakta, eğitimi de bütünüyle bir ticaret alanına dönüştürmenin planlarını yapıyorlar. Öğretim elemanlarımızı eğitim ve araştırma yapma olanaklarından yoksun bırakıyor, paralı eğitimi adım adım gerçekleştiriyorlar. YÖK düzenine dokunmuyorlar.

Sevgili arkadaşlarım,

İşte akıl dışılığın, işte halkı değil sermayeyi tercih eden anlayışların ve politikaların bize sunduğu tablodan birkaç kesit.

Oysa yapılması gereken şey açık ve nettir.

- Öncelikle politik bir yapısal dönüşüm gerçekleştirilmelidir. Bağımsız, demokratik ve sosyal hukuk devletinin gerçekleşmesi için, kendi halkını potansiyel suçlu sayan 1982 Anayasası yürürlükten kaldırılmalı, demokratik katılımı, çağdaş, çoğulcu, laik, emekçi halkın çıkarlarını gözeten, hak ve özgürlükler temelinde yeni bir Anayasa hazırlanmalıdır. Buna bağlı olarak yasalardaki anti-demokratik hükümler ayıklanmalı, demokratikleşmeye katkı sağlayacak yeni yasalar çıkarılmalı, uygulamalar da bu anlayışa koşut hale getirilmelidir. Demokrasinin maddi koşullarının yaratılabilmesi için kitlelerin ve örgütlerinin eşit yararlanabileceği ortamlar sağlanmalıdır. Öncelikle Siyasi Partiler Yasası ve Seçim Yasası bu doğrultuda değiştirilmelidir. Güneydoğuda sağlanan barış ortamı hızla kalıcı hale getirilmeli, demokrasi eksiksiz olarak uygulanmalıdır.

- Bilim ve teknoloji politikaları temelinde insan ve doğal kaynaklarımızı üretime yönlendirecek, bir ulusal kalkınma stratejisi benimsenmelidir. Rant ekonomisinin yerine, planlı üretim ve istihdama, dengeli büyümeye dayalı bir ekonomik anlayış benimsenmelidir. Tüm istikrar ve kalkınma programlarının olmazsa olmaz koşulu, nihai hedefi dengeli kalkınma olmak üzere, gelir dağılımının düzeltilmesi ve başka bir paylaşımın kurumsallaşması sağlanmalıdır. Ülkemizin, uyguladığı politikalar sonucu kaybettiği yön duygusunu yeniden kazanmaya ivedilikle gereksinimi vardır. Bunun yolu, başarısızlığı kanıtlanmış ve toplumsal, siyasal desteği kalmamış IMF, Dünya Bankası politikalarının uygulanmasından zaman yitirmeden vazgeçmektir.

Yirmi yıldır kesintisiz olarak uygulanan ve alternatifsiz olduğu savunulan bu politikaların alternatifi işte bu çerçevenin içindedir.

Yıllardır istikrarsızlık ve sürekli kriz politikalarının kısacığında bırakılan, üretimden kopan, emeği ile geçinen kesimlerin açlık ve sefalet koşullarına mahkum edildiği bu dışa bağımlı

politikalarla, ekonomik bunalımlara ve ağır toplumsal çöküntülere sürüklenen Türkiye'nin; tüm bu sorunlarının üstesinden gelecek doğal kaynakları, insan kaynakları ve birikimi vardır.

Ama önce siyasi iradenin uluslar arası sermayeye değil de halka hizmet etmesi yönünde belirmesi gerekmektedir. Bu nedenle de sorun, emekten yana politikaları yaşama geçirecek siyasi iradenin iktidara taşınması sorunu haline gelmiştir.

Sevgili arkadaşlarım,

İşte bütün bu nedenlerle, daha güzel bir ülkede yaşamak için, geleceğimize güvenle bakabilmek için, halkımızın refahının yükselmesine hizmet edebilmenin kıvancını yaşayabilmek için bir kez daha söylüyoruz:

- Demokrasinin sınırlarının emekçiler aleyhine daraltmasına,
- Güçlü ekonomiye geçiş programı adı altında sunulan IMF ve Dünya Bankası dayatmalarına,
- Tahkime, özelleştirmelere, rant ekonomisine,
- Yaşanan siyasi ve ekonomik krizlerin faturasının halkımıza ödetilmesine,
- Mühendis ve mimarların işsiz kalmalarına, yoksulluk sınırında bir yaşama mahkum edilmelerine, mesleklerini uygulama olanaklarından yoksun bırakılmalarına,
- Sahte ve yasakçı sendika yasasına,
- Tarım, orman ve kent arazilerinin talan edilmesine,
- Tütün, şeker, doğalgaz, petrol, enerji piyasası yasalarına,
- İşsizliğe, yoksulluğa ve her türlü yolsuzluğa

Karşı,

Mühendisler ve mimarlar olarak, bu ülke sahipsiz değil diyoruz ve insanca bir yaşam için,
ÜLKEMİZE, MESLEĞİMİZE, ONURUMUZA SAHİP ÇIKIYORUZ

DİĞER ÇALIŞANLAR GİBİ VE ONLARLA BİRLİKTE, KURDUĞUMUZ
BİRLİKTELİKLERİ KORUYARAK, GELİŞTİREREK, GÜÇLENDİREREK

YAŞASIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE DİYORUZ

Hepinizi sevgilerimle, saygılarımla selamlıyorum.

Kaya Güvenç

TMMOB Başkanı